

De behoudenis nadert

Wij bevinden ons in het laatste uur, in de laatste dagen. In tegenstelling tot de aanstaande dag van de heerlijkheid, die wij tegemoet snellen, is het nu in deze wereld nog nacht. Maar het is voor ons niet de tijd om te slapen. Wij moeten waken en in getrouwheid de dag tegemoet gaan. Dat zoveel temeer als wij zien dat de nacht ver gevorderd en de dag nabij is.

Tegenover de 'werken van de duisternis' hebben we de 'wapens van het licht' te stellen. De eerste leggen we af, om de tweede aan te doen, want we zijn strijders die in de nacht op onze posten staan. Rondom ons zijn er tal van vijanden; in ons is het vlees dat de begeerte liefheeft. Daarom moeten we voortdurend op onze hoede zijn. Voor onze vijanden moeten we verschijnen als degenen die de Heer Jezus hebben aangedaan. Hij, de Overwinnaar, moet steeds in ons worden gezien, zodat wij trouwe dienaren van Hem bevonden worden.

Wat kan ons nu tot aanmoediging strekken om zo getrouw te zijn? Dat wij 'de tijd kennen, dat het uur reeds daar is om uit de slaap te ontwaken; want de behoudenis is ons nu nader, dan toen wij tot geloof kwamen' (Rom. 13:11)! Heerlijke gedachte!

Het is nu, net als in de dagen van Maleachi, geestelijk een zware tijd. De verdeeldheid onder de gelovigen is groot. De wereldsgezindheid neemt toe. De goddeloosheid, ook van de Christenheid, neemt met de dag grotere omvang aan. We kunnen spreken van een godsdienstige wereld die tegen Christus is. Maar nu wordt onze blik op de naderende morgenstond gericht. 'Wachter, hoe staat het met de nacht?' (Jes. 21:11). De morgenstond komt! Reeds licht het in de verte. De Morgenster verschijnt spoedig.

Zie, dat moedigt ons aan tot een nuchtere wandel. Dat geeft ons ijver en liefde tot de anderen. Dat doet ons samen als kinderen van het licht over de aanstaande dag van de heerlijkheid spreken. God heeft ons geroepen tot een doel: 'het verkrijgen van de behoudenis'. Onze zielen zijn reeds behouden, maar straks gaan we met ziel en lichaam 'de behoudenis' in. En elke dag komt dit heerlijke doel dichterbij!

Is dit voor ons niet telkens een bemoediging en een vertroosting? De tijd vliegt voorbij, geliefden worden van ons weggenomen, maar God zij dank, het ogenblik van onze behoudenis nadert. Dit gaat niet om onze verlossing wat de zonden betreft. Die is ons deel. Uit genade zijn wij behouden (Ef. 2:5,8). Dit gaat ook niet om onze behoudenis in de tegenwoordige tijd. Die is zeker in de handen van onze Hogepriester, 'Die volkomen behouden kan wie door Hem tot God naderen, daar Hij altijd leeft om voor hen tussenbeide te treden' (Hebr. 7:25). Maar het gaat om onze behoudenis wat de toekomst aangaat.

Wat zal het zijn, als wij na zoveel moeite en gevaren, na de lange pelgrimstocht, in het land van rust zullen aankomen, als wij alle vruchten van het werk van de Heer zullen zien, als geen zonde of strijd ons meer bemoeilijkt in de aanbidding of in het overdenken van de dingen van de Heer, als wij Hem zullen zien, Die tot onze behoudenis het oordeel onderging!

Hoe moesten onze harten en wandel meer gericht zijn op die spoedig komende dag van heerlijkheid!

Schrijver onbekend.